

USNESENÍ

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Sandnerové a soudců JUDr. Jana Ryby a Mgr. Ivety Postulkové ve věci

žalobce: **Bariéry z.s.**
sídlem Novákových 1359/19, 180 00 Praha 8

proti

žalovanému: **Úřad práce České republiky – krajská pobočka pro hlavní město Prahu**
sídlem Domažlická 1139/11, 130 00 Praha 3 - Žižkov

v řízení o žalobě proti vyrozumění žalovaného o zamítnutí žádosti o zřízení pracovního místa pro zdravotně postiženou osobu ze dne 9. 4. 2021, č. j. X

takto:

- I. Žaloba se odmítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalobci se vrací zaplacený soudní poplatek ve výši 3 000 Kč.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou u Městského soudu v Praze domáhal přezkoumání a zrušení vyrozumění žalovaného o zamítnutí žádosti o zřízení pracovního místa pro zdravotně postiženou osobu ze dne 9. 4. 2021, č. j. X. Podle žalobce se jedná o rozhodnutí žalovaného.
2. Soud se předně zabýval otázkou, zda lze návrh věcně projednat, neboť o něm může rozhodnout pouze při splnění všech zákonem stanovených podmínek. Dospěl přitom k závěru, že o návrhu věcně jednat nemůže a návrh je třeba odmítnout z následujících důvodů:
3. Podle § 4 odst. 1 písm. a) s. ř. s. soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy, (dále jen "správní orgán"). Z rozhodování soudů ve správním soudnictví jsou vyloučeny věci, o nichž to stanoví tento nebo zvláštní zákon (§ 6 s. ř. s.).
4. Řízení o žalobách proti rozhodnutí správního orgánu je upraveno v části třetí hlavě druhé dílu prvním s. ř. s. (§§ 65 až 78 s. ř. s.). Podle § 68 písm. e) s. ř. s. žaloba je nepřípustná také tehdy, domáhá-li se přezkoumání rozhodnutí, které je z přezkoumání podle tohoto nebo zvláštního zákona vyloučeno. Podle § 70 písm. a) s. ř. s. ze soudního přezkoumání jsou

vyloučeny úkony správního orgánu, které nejsou rozhodnutími. Legální definici pojmu „rozhodnutí“ obsahuje ust. § 65 odst. 1 s. ř. s., podle něhož rozhodnutím je úkon správního orgánu, jímž se zakládají, ruší nebo závazně určují práva nebo povinnosti žalobce.

5. Městský soud se nejprve zabýval otázkou, v jakém řízení bylo napadené vyrozumění žalovaného vydáno. Žalovaný tímto sdělením zamítl žádost žalobce ze dne 26. 10. 2020 o zřízení chráněného pracovní místa a poskytnutí příspěvku. Právní úprava týkající se zřizování a vymezování chráněných pracovních míst je obsažena v § 75 až § 78 zákona o zaměstnanosti a v § 6 až § 10 vyhlášky č. 518/2004 Sb. Podle § 75 odst. 1 zákona o zaměstnanosti, *chráněné pracovní místo je pracovní místo zřízené zaměstnavatelem pro osobu se zdravotním postižením na základě písemné dohody s Úřadem práce. Na zřízení chráněného pracovního místa poskytuje Úřad práce zaměstnavateli příspěvek. Chráněné pracovní místo musí být obsazeno po dobu 3 let. Chráněným pracovním místem může být i pracovní místo, které je obsazeno osobou se zdravotním postižením, pokud je vymezeno v písemné dohodě mezi zaměstnavatelem a Úřadem práce. Dohoda se uzavírá na dobu 3 let.* V § 75 odst. 2 a 3 zákona o zaměstnanosti jsou stanoveny podmínky, za kterých nelze dohodu o zřízení chráněného pracovního místa uzavřít. Ustanovení § 75 odst. 4 téhož zákona stanoví maximální výši příspěvku na zřízení chráněného pracovního místa a odst. 5 téhož ustanovení stanoví podmínky, za nichž je tento příspěvek poskytován. Další příspěvky poskytované ze státního rozpočtu v souvislosti s chráněnými pracovními místy jsou upraveny v § 76 až 78 zákona o zaměstnanosti. Povinné náležitosti žádosti o zřízení nebo vymezení chráněného pracovního místa jsou stanoveny v § 75 odst. 6 zákona o zaměstnanosti. Kritéria, z kterých vychází úřad práce při posuzování žádosti o zřízení chráněného pracovního místa, jsou uvedena v odst. 7 téhož ustanovení a v § 6 odst. 2 vyhlášky č. 518/2004 Sb. Obsah dohody o zřízení pracovního místa vymezuje § 75 odst. 9 zákona o zaměstnanosti.
6. Z výše uvedeného je zřejmé, že ke zřízení chráněného pracovního místa dochází na základě písemné dohody zaměstnavatele s úřadem práce. Nejvyšší správní soud, který se zabýval povahou této dohody, dospěl k závěru, že *se jedná dle jejího obsahu o dohodu o poskytnutí příspěvku ze státního rozpočtu na zákonem stanovený účel, kterým je podpora zaměstnávání osob se zdravotním postižením. Obsahem dohody o vymezení (vytvoření) chráněného pracovního místa je totiž dle § 75 odst. 9 zákona o zaměstnanosti závazek státu, poskytnout zaměstnavateli příspěvek ve stanovené výši a na druhé straně závazek zaměstnavatele zřídit (zachovat) vymezené pracovní místo vhodné pro osoby se zdravotním postižením, skutečně osobu se zdravotním postižením na vymezeném pracovním místě po stanovenou dobu zaměstnávat a dále podmínky pro kontrolu dodržování dohody a sankce za její porušení. Jiné právní následky pro zaměstnavatele uzavření dohody nemá (viz rozsudek ze dne 24. 10. 2013, č. j. 4 Ads 66/2013 – 23 dostupný na www.nssoud.cz).*
7. Dohoda o poskytnutí dotace je rozdílným dotačním titulem než rozhodnutí, na který následně navazuje jiný procesní postup při administraci dotace. Proto nelze na projednávanou věc aplikovat závěry uvedené v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 10. 2018, č. j. 2 Afs 161/2018 – 40 ani rozsudku ze dne 25. 9. 2018, č. j. 4 Afs 161/2018 – 38, na které v podané žalobě žalobce odkazuje.
8. Uzavřením veřejnoprávní smlouvy dochází k úpravě vztahu mezi příjemcem a poskytovatelem dotace, který je modifikován jak v oblasti práva hmotného, tak v oblasti práva procesního, tj. veřejnoprávní smlouvu lze měnit, vypovědět či rušit pouze postupem dle § 166 správního řádu. Při nesouhlasu s ukončením administrace dotace je třeba

postupovat podle úpravy řešení sporů z veřejnoprávních smluv dle § 169 ve spojení s § 141 správního řádu. Teprve rozhodnutí příslušného orgánu (tj. správního orgánu nadřízeného správnímu orgánu, který je stranou veřejnoprávní smlouvy) ve sporu z veřejnoprávní smlouvy je za splnění dalších zákonem stanovených podmínek rozhodnutím přezkoumatelným dle § 65 s. ř. s. ve správním soudnictví (viz rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 2. 2014, č. j. 9 Afs 37/2013-54, ze dne 10. 4. 2014, č. j. 7 Afs 126/2013-50, ze dne 25. 9. 2014, č. j. 2 Afs 74/2013-64, či ze dne 15. 11. 2016, č. j. 6 Afs 275/2015-39).

9. S ohledem na výše uvedené soud dospěl k závěru, že žádost o uzavření smlouvy o poskytnutí dotace (zřízení chráněného místa) lze tedy kvalifikovat jako nabídku k uzavření veřejnoprávní smlouvy dle § 163 odst. 1 správního řádu. Neuzavření veřejnoprávní smlouvy ze strany správního orgánu dle § 163 odst. 3 písm. c) správního řádu je třeba považovat za neakceptaci nabídky k uzavření veřejnoprávní smlouvy. Vyrozumění o zamítnutí žádosti o zřízení pracovního místa pro osobu se zdravotním postižením a poskytnutí příspěvku je tedy svou podstatou sdělením žalovaného o neuzavření smlouvy a s ohledem na výše uvedené (bod 8) není rozhodnutím vydaným ve správním řízení, které by podléhalo soudnímu přezkumu. (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 10. 2017, č. j. 2 Afs 245/2016-43).
10. Podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže návrh je podle tohoto zákona nepřipustný.
11. Vzhledem k tomu, že vyrozumění žalovaného ze dne 9. 4. 2021 není rozhodnutím, jež by bylo možné v řízení před správním soudem napadnout žalobou a žalobce se tedy nemůže domáhat ochrany svých práv podáním žaloby proti rozhodnutí, soud žalobu podle ust. § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. s odkazem na ust. § 68 písm. e) a ust. § 70 písm. a) s. ř. s. jako nepřipustnou odmítl.
12. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 3 s.ř.s., podle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta.
13. Výrok o vrácení soudního poplatku žalobci je odůvodněn ustanovením § 10 odst. 3 věta třetí zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, podle kterého platí, že byl-li návrh na zahájení řízení před prvním jednáním odmítnut, soud vrátí z účtu soudu zaplacený soudní poplatek.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v

jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 12. října 2021

JUDr. Ludmila Sandnerová, v. r.
předsedkyně senátu